

عنوان مقاله:

نقد فلسفه پول زیمل و تخصص گرایی آکادمیک

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 20، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

سید محمدرضا امیری طهرانی زاده - استادیار فلسفه علم، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

کتاب فلسفه پول مهم ترین اثر گئورگ زیمل است که پس از گذشت نزدیک به یک سده فراموشی دوباره در آکادمی ها مورد توجه قرار گرفته است. این کتاب برخلاف عنوان آن درباره اقتصاد نیست، و به موضوعات فرارشته ای در قلمروهای فلسفه، فرهنگ، روانشناسی، علوم اجتماعی و اقتصادی می پردازد. این مقاله دو هدف را دنبال می کند؛ نخست معرفی اجمالی محتوای کتاب و دوم، تحلیل نسبت این کتاب با تخصص گرایی آکادمیک. برای هدف یکم، سعی شده است که مهم ترین مقولات بحث شده در فلسفه ی پول به خلاصه معرفی شود. اما هدف دوم از دو حیث بررسی شده است، نخست، دلایل مطرح شدن این اثر پس از یک دوره طولانی چشم پوشی از آن را در جهان معاصر چیست، و دوم این که نسبت این اثر با وضعیت علوم انسانی و اجتماعی در ایران کدام است. بدین منظور، در آغاز نظریه ی فرم های زیمل بررسی می شوند و سپس بر اساس نظریه فرم ها، مقولات عینیت یافتگی/ شئ شذگی، سوژه- ابژه، مدرنیته، زیبایی شناسی، هدف- وسیله، و فرم دین در فلسفه ی پول معرفی می شوند. در ارزیابی نسبت فلسفه پول با تخصص گرایی آکادمیک در جهان معاصر و به ویژه ایران، به رونق یافتن رویکرد فرارشته ای در علوم انسانی و اجتماعی و هم چنین نسبت دین با این علوم می پردازیم.

کلمات کلیدی:

زیمل، فرم های تاریخی، فلسفه پول، فلسفه اجتماعی، میان رشته ای.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125807>

